

ע"פ 354/14 - סאלם אלolidi נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 354/14

לפני:
כבוד השופט א' חיון
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער:
סאלם אלolidi

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 02.12.2013 בתיק ת.פ. 33501-01-13

תאריך הישיבה:
כ' בסיוון התשע"ד (18.6.2014)

בשם המערער:
עו"ד אבנר שמש

בשם המשיב:
עו"ד קרון רוט

פסק דין

השופט א' חיון:

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט א' ביתן) אשר גזר על המערער שלוש שנות

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

מاسر בפועל בנסיבות מי מעצרו ושנת מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה סמיים מסווג פשע.

1. המערער הורשע ביום 16.9.2013 על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הטעמים המ██נים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הטעמים המ██נים או הפקודה), בעבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודה ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן שבhan הודהה, התקשר המערער לסוכן מטרתי והוציא למוכר לו סם מסווג הרואין, הסוכן נענה להצעה ובוים 5.8.2012 נפגשו השניים והמעערר מסר לסוכן כמהה ועשרים גרם של סם מסווג הרואין וקיבל בתמורה עשרה אלפי ש"ח. לאחר הפגישה התבර למעערר כי הייתה טעות בשקלית הטעם וכי הסוכן שילם לו עבור מהו גרם סם בלבד, והוא התקשר לסוכן וסיכם עמו כי יוסיף וישלם לו אלפי שקלים נוספים. בראשית חודש פברואר 2012 יצר המערער קשר עם הסוכן וביקש לקבל את יתרת החוב והסוכן מצידו ביקש מהמעערר לעשות עסקה נוספת לרכישת פلتת סם מסווג חשיש. המערער מסר לסוכן כי פلتת הטעם תעלה אלף ושבע מאות ש"ח ובוים 13.8.2012 נפגשו השניים לשם ביצוע העסקה. בmund הפגישה, הודיע המערער לסוכן כי פلتת הטעם אינה בידיו והוא יכול להביאה רק בשעות החשיכה, הסוכן מצידו אמר למערער כי הוא אינו יכול לחכות ומסר למעערר את החוב בסך אלפי שקלים.

2. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כאמור, לא כלל הסכמה לעניין העונש אולם הוסכם בין הצדדים כי המדינה תבקש מבית המשפט להטיל על המערער ארבעים וחמשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, פסילת ראשית נהיגה וכנס ואילו המערער יוכל לטעון לעונש כראות עיניו. בית המשפט המחויז שמע את טיעוני הצדדים לעונש ביום 12.11.2013 ובגזר הדין שניתן ביום 2.12.2013, עמד בית המשפט המחויז על כך שהמעערר אינו סוחר סמים גדול ועם זאת תפקידו כבדרך הפצת הטעם הוא חיוני ועל כן יש מקום להחמיר בעונשו כחלק מן המלחמה בונגע הסמים והפצתם. בית המשפט המחויז הוסיף וצין כי כמויות הטעם בהם סחר המערער אין מבוטלות, בפרט נוכח החזקה הקבועה בתוספת השנייה לפקודת הטעמים המ██נים כי מי שמחזיק בסם מסווג הרואין במשקל העולה על 0.3 גרם ובחישם במשקל העולה על 15 גרם, עווה זאת שלא לשם צריכה עצמית. בנסיבות אלה, כך נקבע, הפגיעה שהייתה צפיה מעשי של המערער אינה ממשוערת. מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחויז במקורה דין לעבירות החזקת הטעם והסחר בסם הוועמד, אפוא, על שלוש עד חמיש שנות מאסר בפועל ומתחם העונש ההולם לעבירת קשירת הקשר לביצוע פשע נקבע על שישה עד שנים עשר וחמשי מאסר בפועל. בגיןת העונש הוסיף בית המשפט ו שקל גם את הצורך בהרטעתו של המערער אשר טען כי ביצוע את העבירות "כדי לעשות כסף" וכי "כך נহוג בסביבה בה הוא מתגורר". מנגד נשללו לקולו נסיבותו האישיות של המערער ובכלל גלו הצער, עברו הנקי, עבדתו בעבר לפירנסטו, העובדה כי זהו מאיסרו הראשון, מצבו הרפואין הנובע מפגיעה ספרג בראשו בתאונת דרכים וכן הודהתו והחרטה שהבע. בהינתן מכלול השיקולים שנבחנו כאמור, גזר בית המשפט המחויז על המערער את העונשים שפורטו לעיל.

3. בערעור שלפנינו טוען המערער כי עונש המאסר שהוטל עליו הינו חמור יתר על המידה וכי בית המשפט המחויז בgeozo את הדין לא נתן משקל מספיק לשיקולים לקולו. המערער שב וטוען כי הוא סובל מבעיות חברתיות ונפשיות, כי הוא אינו סוחר סמים וכי שימוש כבדרך בלבד בלבד ויביצע את העבירות מסוומם שהיא נתן למרותם של אחרים אשר ניצלו אותו. המערער מוסיף כי המדינה לא נימקה מדוע היא עותרת לעונש של ארבעים וחמשי מאסר בפועל, כי לא ניתן המשקל הראו לainteres השיקום שלו וכי שליחתו למאסר ארוך עלולה למוטט אותו בשל מצבו הרפואי. עוד טוען המערער כי בית המשפט המחויז לא הביא בחשבון את החרטה הינה שהביע והוא מפנה לפסיקה של בית משפט זה, ממנה הוא מבקש להסיק כי העונש שהוטל עליו חמור בנסיבות העניין. המערער מציין כי לא ביקש אمنם שיוגש עבנינו תסקير מטעם שירות המבחן אך הוא מכרף חוות דעת לחופשה ראשונה מטעם עובד סוציאלי בבית הסוהר "אללה", בה צוין כי

המעערר שולב בהלכים טיפולים וכי להערכת מחבר חוות הדעת הוא בעל אישיות חלה ונגררת העוללה לסבירו בשנית במידה ויהי באינטראקציה עם גורמים עבריניים.

4. המדינה טוענת כי יש לדחות את הערעור, וכי אין לקבל את טענת המערער ששימוש בבלדר, נוכח הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן והרשעתו בעבירות הסחר וכן נוכח קביעותו של בית המשפט כמו בגזר הדין לעניין חלקו של המערער בעסקת הסם. עוד מצינת המדינה, כי עונש המאסר שהוטל על המערער אינו חריג ממתחם הענישה שהיא טוענה לו על פי מה שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון ומכל מקום, אין מדובר/lgışta בעונש הממוקם ברף הגבוה של רמת הענישה. אשר לטענות שהעלת המערער בדבר שיקומו ובדבר הביעות הבריאות והנפשיות מהן הוא סובל, מצינת המדינה כי המערער לא בקש כי יוגש תסaurus מטעם שירות המבחן בעניינו וכי יש להעדייף את שיקול ההרטעה בעת גזירת עונשו.

5. דין הערעור להידוחות.

ערכאת הערעור אינה נוהגת להתעורר בעונשים שאזרה הערכאה הדינונית אלא במקרים בהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שהעונש שהוטל חריג מרמת הענישה הרואיה והמקובלות בנסיבות דומות (ראו: ע"פ 200/13 בדמן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (5.2.2014); ע"פ 4894/13 סLU נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (23.1.2014)). על פי קритריונים אלה, גזר דין של המערער אינם מצדיק התערבות. בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתירה שבଉירות הסחר בסמים גם כאשר הנאשם משמש בלבד בלבד בצד ציינו כי "על מנת לשבור את שרשרת הפצמו של הסם יש לטפל ביד נוקשה גם בבלדי הטעמים שמאפשרים את העברתו של הסם מבعلن לציבור ובכך מסבים נזק רב לחברת" (ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' אוחזין, פסקאות 16 ו-17 לפסק דין של כב' השופט י' דנציגר (6.9.2009) וההפניות שם). המערער הוא זה שיזם את הפניה לסוכן המשטרתי והציג לו לרכוש את הסם המסתכן מסוג היירואין ואף גענה לבקשתו לספק לו סמים נוספים. כמות הסם שבה סחר המערער, כמאה ועשרים גרם, עולה עשרות מונים על זו המקיים חזקה לפיה אין המדבר בנסיבות סמ לצריכה עצמית ובנסיבות אלה אין לומר כי העונשים שנגזרים על המערער חריגים מרמת הענישה הרואיה והמקובלות בנסיבות דומות. בניגוד לטענות שהעלת המערער, בית המשפט בהחלט הביא בחשבון את מכלול הנתונים והשיקולים ה cruciales לעניין ולא התעלם מנסיבות האישיות של המערער, ממצבו הבריאותי וכן מן ההודאה והחרטה שהביע. גזר הדין שהוצאה בית המשפט كما תחת ידו היו מאוזן והולם וכן כל עילה להתערב בו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ג' בתמוז התשע"ד (1.7.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵטֶת